

Folketingets Retsudvalg

Dato: 13. marts 2007

Folketinget har i skrivelse af 8. februar 2007 (ad L 133 – bilag 8) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 6:

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8/2-07 fra Bente Holm Nielsen, Vanløse, vedrørende L 133, jf. L 133 – bilag 8.”

Svar:

Bente Holm Nielsen giver i henvendelsen udtryk for, at forslaget om forældreansvarsloven udgør et forsøg på at begrænse kvinders individuelle ret til selvbestemmelse. Det anføres, at lovforslaget ved reglerne om dom til fælles forældremyndighed giver offentlige myndigheder – domstolene – magt til at fordele børn mellem forældrene i faderens favør.

Bente Holm Nielsen antager, at lovforslaget i sin nuværende form vil være i konflikt med FN's Kvindekonvention, som Danmark har tiltrådt, idet Bente Holm Nielsen mener, at kvindekonventionen statuerer, at moderskab som samfundsfunktion er beskyttelsesværdig, mens forældreansvarsloven har til hensigt at fremme en individualiseret tilgang til faderrollen.

Jeg har forelagt spørgsmålet for Familiestyrelsen. Styrelsen har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Kvindekonventionen (FN's konventionen af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder), indeholder i artikel 2 en beskyttelse mod diskrimination af kvinder. Staterne er forpligtet til at føre en politik, der går ud på at afskaffe diskrimination imod kvinder. Konventionen indeholder desuden nogle konkrete rettigheder for kvinder, der baseres på fuld ligestilling med mænd, bl.a. i forhold til retlig handleevne (artikel 15). Efter artikel 16 skal staterne tage passende forholdsregler for at sikre ligestilling i familien bl.a. i forhold til retten til at vælge ægtefælle, samme personlige rettigheder og ansvar under ægteskabet og ved dets opløsning, og samme rettigheder og ansvar som forældre i forhold, som vedrører deres børn. Det vigtigste er i alle tilfælde børnenes tarv, jf. artikel 16 (d). Bestemmelsen skal desuden sikre kvinder samme rettigheder og ansvar med hensyn til forældremyndighed, jf. artikel 16 (f).

Familiestyrelsen er af den opfattelse, at forslaget til forældreansvarsloven ikke strider imod FN's kvindekonvention, idet lovforslaget tager udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet. Det overordnede kriterium for både domstolenes og statsforvaltningernes afgørelser er således altid, hvad der er bedst for barnet. Afgørelsen heraf sker ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold, sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der findes i form af f.eks. børnesagkyndig sagkundskab. Bestemmelsen findes i lovforslagets § 4, der er udformet i overensstemmelse med artikel 3 i FN's børnekonvention om, at barnets bedste skal komme i første række.

Da barnets bedste således altid er det overordnede kriterium, finder Familiestyrelsen som nævnt ikke, at forældreansvarslovens bestemmelser strider mod Kvindekongventionen.”

Carina Christensen

/Charlotte Meibom